

ІНТЕГРАЦІЯ УКРАЇНИ У СВІТОВУ ЕКОНОМІКУ

Проблема інтеграції України у світове господарство є доволі глобальною, а співробітництво України з ЄС залишається пріоритетним напрямом зовнішньої політики України, визначення сучасного стану та перспектив розвитку даного співробітництва.

Інтеграційні процеси України у світову економіку опрацьовували різні вчені і економісти. Серед них варто виділити: Артьомов І.В., Ващук О.М., Горюнова Є.О., Мантль В., Шишков Ю.В., тощо. Кожен автор по-різному визначає перспективи участі України в інтеграційних процесах світового господарства.

Мета та завдання дослідження: відкрити нові перспективи співробітництва України з іншими країнами світу, сформулювати оцінку переваг та наслідків співробітництва України з ЄС.

Економічна інтеграція – об'єктивний процес розвитку стійких економічних зв'язків і поділу праці національних господарств, що близькі за економічним рівнем. Основою інтеграції є вимоги високо розвинутих продуктивних сил, що переросли межі національних господарств.

Необхідність інтеграції України у світове господарство не викликає жодних заперечень. Це усвідомлюють усі учасники політичного та економічного процесів у країні. Проте реалізація її є надзвичайно складною справою й потребує спеціальних наукових досліджень, розроблення тактики і стратегії входження у світові господарські структури. Слід зважити й на те, що вихід України на світову господарську арену відбувається в умовах глобалізації, яка приховує в собі значні небезпеки.

Першим кроком на шляху досягнення представництва у міжнародних економічних організаціях був вступ України до МВФ та Світового банку — провідних міжнародних валютно-фінансових установ. Він відбувся майже одночасно — 1992 року, оскільки вступити до Світового банку можуть лише члени МВФ. Це дало змогу Україні користуватися кредитами цих установ для розвитку та реструктуризації економіки, стабілізації національної валюти тощо.

Вступ України до Світової організації торгівлі (СОТ) є абсолютно необхідним. Адже без цього неможливо забезпечити повноцінний вихід на світові товарні ринки. Участь у СОТ означатиме зменшення тарифних ставок, нетарифних обмежень щодо українського експорту, появу нових можливостей, збільшення його обсягів. Після приєднання країна дістає права, якими користуються інші члени організації, припиняється дискримінація її товарів та послуг на зовнішніх ринках.

Найбільший інтерес для України являє можливість інтеграції у ЄС. Для України європейська інтеграція — це шлях модернізації економіки, подолання технологічної відсталості, залучення іноземних інвестицій і новітніх технологій, створення нових робочих місць, підвищення конкурентоспроможності вітчизняного товаровиробника, вихід на світові ринки, насамперед на ринок ЄС. Україна намагається втілити в життя власну загальноекономічну стратегію, орієнтуючись на тісну співпрацю з ЄС.

На шляху до європейської інтеграції Україна має побудувати струнку систему ефективно діючих економічних та культурних зв'язків з країнами європейської спільноти, зокрема через ефективне задіяння механізмів транскордонного співробітництва. Саме в цьому полягають особливості державної регіональної політики та розвитку місцевого самоврядування на сучасному етапі державотворення України.

Євроінтеграція – цивілізаційний вибір України, одна з ключових вимог Революції гідності.

Виступаючи на XVII саміті Україна – ЄС, який відбувся у Києві 27 квітня 2015 р., Президент України П. Порошенко наголосив, що перспектива членства у ЄС є стратегічним орієнтиром українських прагнень до перетворення і ключовою метою, заради якої проводяться реформи. Уперше Україна брала участь у саміті в статусі держави, яка уклала Угоду про асоціацію з Європейським Союзом.

Політичні переваги інтеграції України у ЄС пов'язані зі створенням надійних механізмів політичної стабільності, демократії та безпеки. Зближення з ЄС є гарантією, а виконання його вимог – інструментом розбудови демократичних інституцій в Україні. Крім того, членство у ЄС відкриє шлях до колективних структур спільної безпеки Євросоюзу, забезпечить ефективнішу координацію дій з європейськими державами у сфері контролю за експортом і нерозповсюдження зброї масового знищення, дасть змогу активізувати співробітництво в боротьбі з тероризмом, організованою злочинністю, контрабандою, нелегальною міграцією, наркобізнесом тощо [1].

Переговори щодо нового базового договору між Україною та ЄС на заміну чинної Угоди про партнерство та співробітництво були започатковані у березні 2007 року (у 2008 році сторони узгодили назву майбутньої угоди – Угода про асоціацію). 11 листопада 2011 року у Брюсселі відбувся завершальний двадцять перший раунд переговорів щодо укладення Угоди про асоціацію, у ході якого були узгоджені всі положення тексту Угоди.

Під час П'ятнадцятого саміту Україна - ЄС (19 грудня 2011 р., м.Київ) лідери України та ЄС офіційно заявили про завершення переговорів щодо Угоди про асоціацію. 30 березня 2012 року у Брюсселі глави переговорних делегацій парафували Угоду.

21 березня 2014 р. під час позачергового саміту Україна – ЄС було підписано політичну частину Угоди та Заключний акт саміту.

16 вересня 2014 р. Верховна Рада України та Європейський Парламент синхронно ратифікували Угоду про асоціацію між Україною та ЄС. (Довідка: *Угода про асоціацію налічує понад тисячу сторінок, а за своєю структурою складається з преамбули, семи частин, 43 додатків та 3 протоколів* [3]).

Європейський вибір України відкриває нові перспективи співробітництва з розвинутими країнами континенту, надає можливості економічного розвитку, зміцнення позицій України у світовій системі міжнародних відносин. Це – найкращий спосіб реалізації національних інтересів [2].

Співробітництво з ЄС залишається пріоритетним напрямом зовнішньої політики України, а інтеграція до європейського політичного, економічного та соціального простору створює додаткові можливості для модернізації економіки та правового поля.

У країні запрацювала програма «Креативна Європа», що дає шанс українським культурним інституціям в спілці з європейськими партнерами творити спільні проекти, проводити взаємну інтеграцію, вписувати Україну в сучасний культурний контекст Європи та світу, конкурувати за фінансування й показувати, що це можна робити на рівних і перемагати, викликаючи повагу [4].

Одним із найважливіших чинників інтеграції України до світового господарства є створення механізму сталого розвитку експорту, що за лежить від можливостей вітчизняних підприємств виготовляти та реалізовувати продукцію, яка відповідає вимогам світового ринку за ціною, якістю і рівнем сервісу. Включення економіки України в міжнародний поділ праці дасть можливість посилити позиції країни у світовому співтоваристві. Наша держава має достатні природні та трудові ресурси, сировинну базу і виробничі потужності для розвитку як незалежної держави, інтегрованої до світового господарства.

На основі проведених досліджень, можна зробити висновок, що для подальшої інтеграції у світове господарство в Україні потрібно провести цілу низку реформ, розробити нову зовнішньоекономічну стратегію, яка сприятиме покращенню її іміджу на міжнародній арені, вибрати пріоритети міжнародного економічного співробітництва, удосконалити і розвинути інфраструктуру. Курс на інтеграцію у Європейський Союз забезпечить гарантії прав людини, розвиток в Україні громадянського суспільства та величезну матеріальну підтримку з боку ЄС, розвиток науково-технічного співробітництва, залучення в Україну іноземного капіталу, передусім у формі інвестицій, зовнішньоторговельну діяльність, тощо. Євроінтеграція – це не лише напрям на модернізацію економіки, але й шлях до свободи, курс «на краще майбутнє».

ЛІТЕРАТУРА

1. Переваги та недоліки інтеграції України до ЄС [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://uzhgorod.net.ua/news/54495>
2. Сучасний стан та перспективи розвитку української євроінтеграції. [Електронний ресурс.] Режим доступу: <http://nbuviap.gov.ua/>
3. Угода про асоціацію між Україною та ЄС <http://mfa.gov.ua/ua/about-ukraine/european-integration/ua-eu-association>
4. «Українцям варто нарощувати персональні зв'язки з жителями ЄС» Рубрика «Точка зору» [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.radiosvoboda.org/a/27957444.html>
5. Економічна інтеграція України в європейську та світову структуру. – Режим доступу. – <http://pidruchniki.com/>
6. Інтеграція України до ЄС: проблеми та перспективи розвитку. [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://www.confcontact.com/2008dec/2_virbulev.php

Найда Т.

Науковий керівник – доц. Григорук А.А.

БЕЗРОБІТТЯ - ОСНОВНА ПРОБЛЕМА СУСПІЛЬСТВА

Метою статті є оцінка економічної ситуації в країні її проблеми та наслідки.

Безробіття є однією з найголовніших проблем економіки країни. Воно призводить до зниження рівня виробництва, рівня доходів населення, а отже, й до збільшення соціального напруження між різними верствами населення. Кожна людина працездатного віку має здатність до праці, а саме: сукупність певних фізичних та інтелектуальних здібностей для виробництва товарів та послуг. Таке працездатне населення належить до робочої сили. Отже, безробіття це економічне явище, за яким частина робочої сили не може знайти місце для праці.

Визначається безробіття як різниця між цією кількістю робочої сили та кількістю зайнятих. В Україні кількість зареєстрованих у державній службі зайнятості безробітних у 2010р. становить 102,5 тис. осіб.

Наявність надмірного безробіття, є саме негнучкість заробітної плати, у бік її зменшення. Винуватцями загострення проблеми безробіття на мою думку, є профспілки і держава, діяльність яких веде до встановлення мінімальної заробітної плати на рівні, що перевищує рівноважну ціну послуг праці. В умовах завищеної заробітної плати пропозиція робочої сили перевищує попит на неї з боку підприємців, що й викликає безробіття в країні.

Причини короткострокового тимчасового безробіття можуть бути самими різними: пошук